

Önként, rögtön, egyszerre (március)

PRÓZA - LXV. évfolyam, 11. szám, 2021. március 19.

„Hónapok” - Tematikus próza-összeállítás

A Hunyady Sándor élete utolsó szakaszában írt jegyzeteit tartalmazó dossziében találta ezt az írást Kurta Zsuzsanna író, irodalomtörténész. Az *Augusztus* című tárcs – ahogy a kézirat felajánlója, Alexander Brody írta róla nekünk – „nem egy hónapot ír le, hanem egy életet”. A szöveg valószínűleg nem sokkal Hunyady Sándor halála előtt született (s bár gépelt formában maradt meg, és aláírás nélkül, sem a családnak, sem a kéziratot sajtó alá rendező Kurta Zsuzsannának nincs kétsége a szerzőséget illetően).

Hunyady mai kollégái nem olvasták a régi, kéziratban maradt írást. Arra kértük őket, attól függetlenül írják meg, szerintük hogyan fér bele egy adott hónapba a világ.

Maszkban, kapucniban állni, sétálni a napsütötte Duna-parton, az nem történet.

A gép előtt ülni, az nem történet. Mindig csak deréktól felfelé felöltözni rendesen, az nem történet. Észrevenni, hogy csak a bal oldalon töredezik a hajad, mert hetek óta azzal babralsz, miközben a jobb kezeddal a hírfolyamot görgeted idegesen, abban megnyugodva, az nem történet. Ha a szomszéd kislány létrán mászik fel húsvét hétfőn az ablakhoz, hogy a fiad az ablakon keresztül meglocsolja, az nem történet. Felfedezni, hogy a házatoknak van egy gyakorlatilag használatlan belső kertje, és azt birtokba venni, az nem történet. Meghúzni a vonalat az aszfalton, hogy melyik oldalán krétázhassanak a gyerekek, az nem történet. Nem találkozni az anyáddal, az nem történet. A számítógép monitorja előtt tartani csak rendet, az nem történet. Átrendezni a falakon a képeket, mert a webkamerán keresztül az egyik ismerősöd zavarja az egyik festmény, az nem történet. Maszk nélküli találkozások után két hétig izgulni, nem kaptál-e el valamit, az nem történet. Egyáltalán: pontosan tudni, mikor kivel találkoztál, mert a tízmillió kontakt országa lettünk, az nem történet. A tanszerek vásárlása közben iskolakompatibilis, mosható maszkokat venni, az nem történet. Zsúrok előtt kockázatanalízist végezni, az nem történet. A „ne öleld meg” mondatot újra és újra rutinból elmondani, az nem történet. Online templomba járni, az nem történet.